

kommer de danske Fiskere og Danmark til gode. Dette er uheldigt. Der burde gøres noget, selv om der skulde ofres en Del derpaa fra Statens Side, for at de danske Fiskere ogsaa kunde faa Del i de Rigdomme, der findes her. Her er en Mulighed, som ogsaa den sidste ærede Taler (J. C. Christensen) kom ind paa. Men jeg skal i øvrigt ikke komme dybere ind paa dette, thi i min Valgkreds er der ikke noget Havfiskeri, men kun Fjordfiskeri.

Der er imidlertid en Ting, som jeg gerne vil pointere, idet det endnu ikke er blevet sagt af de Talere, som hidtil har haft Ordet. Der er stor Uenighed om, hvor dette Udløb skal være, men der er ikke Uenighed om, at der skal være et Udløb. Læg Mærke til, at de, der bor Nord paa ved Fjorden, vil have Udløbet saa nordligt som muligt; de, der bor midt for Fjorden, vil gerne have det i Midten, og de, der bor ved den sydlige Ende, ønsker, at Udløbet skal ligge saa sydligt som muligt. Det er dog egentlig mærkeligt, at det skulde være saa afskrækkende at komme i Nærheden af Udløbet, naar det netop viser sig, at alle gerne vil have Udløbet, om jeg saa maa sige, saa nær ved deres egen Dør som muligt. Tag saa Kortet og se, hvordan det vil stille sig for Sydpartiet. Det er en Udgravning ved Gødelen, der eftertrages. Det er lige ud for et lille Aaløb, netop det, som kaldes Gødelen — med en lille Engstrækning ved hver Side. Jeg ved ikke bestemt, hvor lang Afstand der er til hver Side, men De vil alle kunne se, at Gødelen er lige udenfor de to Engstrækninger, som nærmest ejes af dem, der hører til Sydpartiet, med Undtagelse af det Sogn, som hører til Skern-Kredsen, Sønder Bork. De andre har deres Enge lige bag ved Gødelen, og det er da mærkeligt, naar de er saa bange for et Udløb til Havet, at de da absolut vil have det lige udenfor den Slugt, som kan sluge Vandet. Thi det er vistnok givet, at fordi vi faar en ny Udgravning, er vi ikke sikrede imod Storme og Højvande fra Havet, og saa er ingen mere udsat end disse Enge.

Det væsentligste af det, jeg havde ønsket at sige, er for Resten sagt først af mit Partis Ordfører (P. Th. Nielsen) og dernæst i det Foredrag, vi hørte for et Øjeblik siden af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), det kan jeg i det væsentligste holde mig til. Men der er fra modsat Side, nemlig fra det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard

Larsen), fremkommet en Udtalelse, som jeg vil knytte et Par Bemærkninger til. Det ærede Medlem sagde en Sætning, jeg var glad ved, nemlig at nu skulde Sagen behandles i Udvalg og behandles hurtigt — det er rigtigt nok, det trænger den til —, og den skulde behandles upolitisk — det har den saamaend ikke været for. Det glæder mig, at han siger, at den skal behandles upartisk til alle Sider og saa sagligt som muligt. Ja, kunde vi komme dertil, er der endelig noget Haab om, at vi kan faa en nogenlunde god Løsning af Spørgsmaalet, som kan tilfredsstille de rimeligste Krav; thi at tilfredsstille fuldt ud, naar vi aldrig; det siger sig selv, saa længe Stemningerne er saa delte, som de er. Men noget, der er nogenlunde tilfredsstillende, kunde vi vel i alt Fald naa. Det, denne Sag har lidt under, er, som jeg begyndte med at sige, at den er kommet ind i den partipolitiske Strøm og i Lokalpolitikens Strid, i Agitationen derovre. Ingen kender det bedre end jeg, thi jeg har selv været Genstand for saadan Agitation, ogsaa politisk. De Folk, der særligt havde paataget sig at være — hvad skal jeg kalde det — Agenter i denne Sag, rejste omkring til Vælgerne og fortalte mine Vælgere oppe i den modsatte Ende af Kredsen, at det vilde nok gaa saadan ved næste Valg, at ikke 10 Vælgere i den anden Ende af Kredsen vilde stemme paa mig, saa det kunde de ikke regne med. Det kom nu ikke til at gaa i Opfyldelse, men saaledes er der lavet Agitation med denne Sag, og det er det, der har skadet den. Kunde vi, som det ærede Medlem fra Kerteminde sagde, komme ind under andre Forhold, saaledes at vi kunde forhandle om Sagen upartisk til alle Sider, haaber jeg, at det Udvalg, der bliver nedsat, vil komme til en Løsning, som bliver endelig for en længere Aarrække. Det er det, jeg har ønsket, og det er det heldigste, tror jeg, for Befolkningen, baade for Landboerne og for Fiskerne.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Hassing Jørgensen): Det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) fandt Anledning til i Gaar at understrege, at Forholdene ved Thyborøn-Kanalen og ved Hvide Sande i saa høj Grad var ensartede, at naar man kunde gaa med til Bygning af en Mole ved Thyborøn, maatte man ogsaa kunne gaa med til tilsvarende Arbejder ved Hvide Sande. Ja, det kunde der være noget i, hvis man ansaa Forholdene